

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. Motiva hoc modo honorandi D. Iosephu[m] sumpta ex parte ipsius
D. Iosephi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

tur communicare cum Sanctissimâ Trinitatē Cœlesti & Æternâ, & cum JESU & Maria, cum quibus ipse fecit aliam Trinitatem in terris, facitque & nunc in Cœlis. Quale hoc signum? quidve inde concludendum? Nimirum ipsum verè esse extra ordinem cæterorum Sanctorum, ut diximus: Ipsum cum JESU & Maria representasse in terris Imaginem Æternæ Trinitatis quæ est in cœlis expressissimam, & cum iisdem constituere unam Hierarchiam in Cœlestibus. Denique Devotionem erga Divum Josephum placere Deo, plusque illi esse cordi quamcumque aliâ: sicque impletur illud quod legimus Proverb. cap. 27. *Qui custos est Domini sui glorificabitur.*

SECTIO II.

Motiva hoc modo honorandi Divum Josephum sumpta ex parte ipsius Divi Josephi.

XXII. **Q**uia hoc Tractatu, in quo agimus de Cultu Divi Josephi, non disputamus de cultu quocumque, & omnibus Sanctis cum Deo in Cœlo regnantibus in communi debito, & exhiberi solito: sed de cultu illi proprio, idest singulari & præcipuo: idèd hic dum motiva proponimus, seu rationes ob quas illum cultum singularem & præcipuum Divo Josepho debemus: sive illa motiva sumantur ex parte Dei, sive ex parte Divi Josephi, sive ex parte nostri, non illa congerimus quæ ipsi & cæteris Sanctis sunt communia: hæc enim sunt satis unicuique vel tenuiter instructo obvia. Sed illa seligimus, quæ isti cultui singulari & præcipuo respondent, idest quæ sunt illi singularia, & nulli alteri propria.

XXIII. Sancta ac Seraphica Mater nostra Theresia sub finem libri quem ipsa composuit de viâ ad perfectionem, post alia saluberrima monita quæ toto illo libro proponit suis Lectoribus, maximè Filiis & Filiabus ad comparandam perfe-

ctionem, non præterit hanc Divi Josephi devotionem, sed vehementer commendat his verbis. *Quamvis multos Sanctos pro Patronis & Advocatis habeamus apud Deum, particularem tamen erga Beatum Josephum habetote devotionem, qui à Deo multa obtinet pro suis clientibus.*

Ubi animadvertendum motivum XXIV. quo utitur sancta ista Mater Theologia mysticæ Doctrinæ Angelicæ, seu melius Seraphicæ ut Divi Josephi devotionem suadeat, & ad eam inducat: *Particularem tamen, inquit, erga Beatum Josephum habetote devotionem: qui à Deo multa obtinet pro suis Clientibus,* ut intelligamus eam, in hæc quam proponit Divi Josephi devotionem, non moveri ex aliquo particulari affectu, & ut ita dicam quasi humano studio, quemadmodum nos ut plurimum, aut saltem frequenter, moveri solemus erga Sanctos qui nobiscum aliquam habent vel tantillam conjunctionem, ut quia sunt ex familiâ nostrâ, vel Fundatores aut Patroni, aut Alumni Ordinis nostri, vel quia sunt ejusdem nobiscum Patriæ, Urbis, Domus, stirpis, status, conditionis, artis, nominis, quæ sunt motiva satis particularia, & quorum ratione solent Sancti etiam à Viris doctis, illis quibus cum in istis communicant, specialiter commendari, ut notum est: sed purè respexisse ipsum patrociniû, ejusque efficaciam in se, & eorum utilitatem quibus illam devotionem volebat commendatam.

Non deerant Sanctæ Matri, suis inter XXV. alia ad comparandam perfectionem media hanc D. Josephi devotionem proponenti, alia motiva particularia mox allatis similia, imò majora, quæ potuisset ad hunc finem consequendum illis proponere: ut quod ipse jure matrimonii cum Beatissimâ Virgine Ordinis Patronâ singularissimâ, esset quod ipse ejus Patronus singularissimus: quod non posset non amare Carolum, quem eadem Conjux sua semper dilexit uti primum peculium suum & primam hæreditatem suam, sibi etiam antequam esset dicatum: Quod omnes & singuli istius Ordinis essent ipsius toti, sicut & Beatæ Virginis Conjugis

fuæ: Quod Deus & Beata Virgo ei revelassent placere sibi plurimum istius Sancti cultum & devotionem: Quod ipsam solemniter inaugurassent & illos cum ea elegissent ad id muneris, cultus, inquam, & honoris Divi Josephi promovendi.

XXVI. Sed missis illis particularibus, quamvis maximè allicientibus motivis, ad alia solidiora & certiora se convertit, aut saltem ad unum virtute multiplex: suadet, inquam, suis particularem erga Sanctum Josephum devotionem ad comparandam perfectionem, & alia quævis beneficia à Deo efficaciter promerenda, & certò obtinenda, ob patrocini ejus supra cætera omnia excellentiam; ob majorem, dico, ampliore, & certiore erga omnes, maximè verò potissimum erga eos qui sibi devoti existunt, ejus opitulationem.

XXVII. Ideò ergò vult Seraphica Mater nos Divo Josepho singulariter affici, & æquum est nos eum majori quàm cæteros Sanctos devotione prosequi, quia plus potest apud Deum pro nobis, & plus vult quàm illi. Plus potest quàm illi, primò quia sanctior est; secundò, quia Pater est JESU. Plus autem vult, quò propensior est: Notum est quippe quò sublimior est magnitudo, & quò proprius ad Divinæ Majestatis similitudinem adnotata est generosæ mentis excelstitas, eò propensius & benignius quoslibet quantumvis infra se positos intuetur; nihilque ab ullo sibi oblatum aspernatur quamvis exiguum: affectari enim affectat imitando quantum homini fas est quotidianum Dei exemplum, qui cum nullius egeat, vel minima tamen, etiam postremorum hominum, non admittit modò; sed inter nomina reponit, & creditor licet, in arte nostro esse, ac debitor teneri vult. tantum abest ut respuat, dedigneturve tanquam incongrua, aut indecora magnitudinis suæ immensitati.

XXVIII. Atqui ex toties repetitis tamque luculenter hætenus probatis, nulla post Deiparam Magnitudo propius accedit ad Divinam, quàm Sanctissimi Josephi nostri: Nulla ergò propensius, nulla benignius nos intuebitur: sed quia hæc videntur potiùs spectare patrocini ejus, ejusque efficaciam, quod est ne-

gotium sequentis Tractatus, ideò hæc tantum libasse contenti sumus; ut appareat Lectori etiam esse hujus loci: & Lectorem fastidire nolentes, eò remittimus, ut si fortè de hæc materià dicendum contingeret, inveniat undè plenè auditoribus in hoc puncto satisfacere possit.

Tua igitur eminentia ò Sanctissime Pater JESU! in sublimi Cœlestium fastigio dignitatum collocata, sese tamen ad nostra benevolentius aspicienda demitteret, nostraque obsequia humanius suscipiet, non quia munera & oblationes nostræ magnæ esse possint, sed quia tu magnus es, nec quia te dignæ esse queant, sed quia generosa & excelsa est dignatio tua: hanc unicam habet rationem vota nostra respiciendi & recipiendi Sanctitas tua, nos verò offerendi plurimas: de peculiaribus sequenti Sectione.

SECTIO III.

Motiva hoc modo colendi Divum Josephum sumpta ex parte nostri.

Ostendimus motiva colendi Divum Josephum quæ se tenent ex parte Dei esse præcipua, & talia qualia nulla similia in cæteris Sanctis, & ideò præ cæteris omnibus à nobis colendum: idem quoque ostendimus ex motivis quæ se tenent ex parte Divi Josephi, quod adhuc magis patebit ex dicendis Tractatu sequenti: Atqui motiva illum colendi quæ se tenent ex parte nostri, sunt etiam ejusmodi, idest præcipua; ita ut nulla inveniantur in aliis Sanctis similiter moventia, ergo & ex hoc capite (consequenter undequaque) Divus Josephus præcipuo honore colendus.

Prima ergo ratio Divum Josephum præcipuè colendi sumpta ex parte nostri, est quia plus ei debemus quàm cæteris Sanctis. Plus autem nos ei debere quàm cæteris ex hoc constat, quod ipse plus nobis profuit, magisque ad salutem nostram contribuit, quàm quivis alius post Spontam suam. Probatur quia obsequia quæ præstitit Christo